

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2015 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Królestwu Norwegii

(Sprawa E-7/15)

(2015/C 143/12)

Skarga przeciwko Królestwu Norwegii została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 16 lutego 2015 r. przez Urząd Nadzoru EFTA, Xaviera Lewisa, Auður Ýr Steinarsdóttir i Øyvinda Bø, działających w charakterze pełnomocników Urzędu Nadzoru EFTA, Rue Belliard 35, 1040 Bruksela, Belgia.

Skarżący występuje do Trybunału EFTA o:

1. Orzeczenie, że:

- i) przekraczając wartości dopuszczalne dla dwutlenku siarki (SO₂), pyłu zawieszonego (PM₁₀) oraz dwutlenku azotu (NO₂) w otaczającym powietrzu w latach 2008–2012 w strefach NO1, NO3, NO4, NO5 i NO6, o czym mowa w art. 3–5 dyrektywy 1999/30, obecnie w art. 13 dyrektywy 2008/50; oraz
- ii) nie wypełniając zobowiązania polegającego na opracowaniu planów ochrony jakości powietrza dla stref NO1, NO2, NO3, NO4 i NO5 określonego w art. 8 ust. 3 dyrektywy 96/62/WE, obecnie w art. 23 dyrektywy 2008/50,

Norwegia uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z aktu prawnego przywołanego w pkt 14c załącznika XX do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy);

2. Obciążenie Norwegii kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- Dyrektywa Rady 1999/30/WE odnosząca się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu, obecnie dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50 z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, ustanawia wartości dopuszczalne dla niektórych substancji zanieczyszczających w otaczającym powietrzu w celu zapobiegania szkodliwemu wpływowi na zdrowie człowieka i całe środowisko naturalne oraz ograniczania i unikania tego wpływu. Ustanawia ona również przepisy dotyczące oceny substancji zanieczyszczających oraz środki mające na celu zachowanie dobrej jakości powietrza.
  - Urząd Nadzoru EFTA twierdzi, że Norwegia nie wywiązała się z obowiązku zapewnienia, by poziom niektórych substancji zanieczyszczających w otaczającym powietrzu nie przekraczał wartości dopuszczalnych określonych w prawie EOG.
  - Urząd Nadzoru EFTA twierdzi również, że Norwegia nie wywiązała się z obowiązku opracowania odpowiednich planów ochrony jakości powietrza dla stref, w których wartości dopuszczalne powiększone o odpowiedni margines tolerancji zostały przekroczone.
  - Urząd Nadzoru EFTA stwierdza, że Norwegia nie zakwestionowała uchybień stwierdzonych przez Urząd w swoich odpowiedziach na wezwanie do usunięcia uchybienia i uzasadnioną opinię.
  - Urząd Nadzoru EFTA twierdzi, że nie załączając informacji na temat przyjętych środków lub projektów ani harmonogramu ich realizacji, jak również oszacowania planowanej poprawy jakości powietrza i przewidywanego czasu potrzebnego na osiągnięcie tych celów, Norwegia nie wypełniła swoich zobowiązań wynikających z art. 8 ust. 3 dyrektywy 96/62, obecnie art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50.
-